

Remedium – Maryla Rodowicz

Światem zaczęła rządzić jesień,
Topi go w żółci i czerwieni,
A ja tak pragnę, czemu, nie wiem,
Uciec pociągiem od jesieni
Uciec pociągiem od przyjaciół,
Wrogów, rachunków, telefonów
Nie trzeba długo się namyślać,
Wystarczy tylko wybiec z domu, i:
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie dbać o bilet
Ściskając w ręku kamyk zielony,
Patrzeć, jak wszystko zostaje w tyle
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie dbać o bilet
Ściskając w ręku kamyk zielony,
Patrzeć, jak wszystko zostaje w tyle
Na na na na
W taką podróż chcę wyruszyć,
Gdy podły nastrój i pogoda
Zostawić cię, łóżko, szafę,
Niczego mi nie będzie szkoda
Zegary staną niepotrzebne,
Pogubię wszystkie kalendarze
W taką podróż chcę wyruszyć,
Nie wiem, czy kiedyś się odważę
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie dbać o bilet
Ściskając w ręku kamyk zielony,
Patrzeć, jak wszystko zostaje w tyle
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie dbać o bilet
Ściskając w ręku kamyk zielony,
Patrzeć, jak wszystko zostaje w tyle
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie dbać o bilet
Ściskając w ręku kamyk zielony,

Patrzeć, jak wszystko zostaje w tyle
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie dbać o bilet
Ściskając w ręku kamyk zielony,
Patrzeć, jak wszystko zostaje w tyle
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie dbać o bilet
Ściskając w ręku kamyk zielony,
Patrzeć, jak wszystko zostaje w tyle
Wsiąść do pociągu byle jakiego,
Nie dbać o bagaż, nie

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych